nebojte sa sexu alebo miluj a rob, čo chceš

rozhovor Sylwestra Szefera s otcom Ksawerym Knotzom

ZACHEJ.sk

NEBOJTE SA SEXU

alebo miluj a rob, čo chceš

nebojte sa sexu alebo miluj a rob, čo chceš

rozhovor Sylwestra Szefera s otcom Ksawerym Knotzom

ZACHEJ.sk

© Copyright by Fr. Ksawery Knotz and Sylwester Szefer, 2009
© Copyright by Wydawnictwo Esprit, 2009
Front cover: Jan Krzysztofiak

Z poľského originálu:
Nie bój się seksu, czyli kochaj i rób co chcesz

Vydal: © Zachej.sk, 2018
Preklad: © Pavol Petrík
Grafika: © Tomáš Kyška
Redaktorka: Zuzana Ring
Jazyková korektúra: Zuzana Hašková

Nihil obstat: O. Jacek Waligóra OFMCap., Provinciál rehole kapucínov v Krakove, L. dz. 0321/09

ISBN: 978-80-89866-24-3

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

úvod

Priznám sa, že otec Ksawery Knotz ma počas rozhovoru niekoľkokrát priviedol do rozpakov. Žil som vo vedomí, že sa už nemusím učiť, „ako sa robia deti“, lebo ich mám tri, ale od neho som sa dozvedel niečo nové. Vysvetlil mi, aký je sex dôležitý. Predtým som si myslel, že ako kresťan sa mám predovšetkým starať o duchovný život, život modlitby. Otec Ksawery mi ukázal, ako úzko je duchovný život spojený s intímnym životom – ak som blízko Bohu, mám počuť a splniť to, čo kedysi Stvoriteľ povedal Adamovi a Eve: „Buďte plodní a množte sa.“ Aby bol intímny život šťastný, vyžaduje si prehĺbenie vzťahu s Pánom Bohom a zároveň s mojou manželkou. Prikázanie milovať Boha a blížneho je nerozdeliteľným, jediným prikázaním.

Ak milujem Boha, prejaví sa to v láske k blížnemu. Ak mám manželku, znakom prijatia Božej lásky je úsilie, aby bol náš sexuálny život vynikajúci.

Veľkým klamstvom je téza, že pohania sú na rozdiel od kresťanov odborníkmi na sex. Boh sa stal človekom, aby posvätil, čo je ľudské, vrátane zmyslovej stránky človeka. Sex kresťanov má hlbšiu, duchovnú príchuť, ktorú pohania nepoznajú. Oplatí sa do svojej postele pozvať Pána Boha. Veď on nie je starčekom s bradou, ako si ho niektorí predstavujú.

Oplatí sa do svojej postele pozvať Pána Boha. Veď on nie je starčekom s bradou, ako si ho niektorí predstavujú.

Otec Ksawery predkladá jednoduché, praktické rady, ako obnoviť sex v manželstve. Aby sme lepšie milovali manželku, musíme ju najskôr lepšie poznať, poznať jej dušu i telo. Sme inak stvorení, inak prijímame a chápeme udalosti, ktoré sa dejú v nás i okolo nás. Musím sa o svojej manželke učiť tak, ako sa učím cudzí jazyk, aby som ho mohol plynule používať. Pre muža sa čas zmyslovej lásky začína v noci. Stačí sa pritúliť k žene,

aby sa v ňom rýchlo vzbudila vášeň. Avšak aby žena bola pripravená na pohlavný styk, očakáva gestá a slová lásky oveľa skôr, najlepšie od prvej chvíle po prebudení a potom niekoľkokrát počas dňa. Veľmi rada počúva, že je milovaná, hoci mužovi sa to zdá zbytočné. Rada sa dá zvádzať tak ako vtedy, keď bola ešte pannou. Muž ľahšie hovorí komplimenty svojej kolegyni v práci alebo susede než svojej vlastnej žene. Ak ju však muž podporuje, žena sa po dvadsiatich – tridsiatich rokoch manželstva môže stať vynikajúcou sexuálnou partnerkou. Sex s jedinou ženou sa podobá vínu – čím staršie, tým lepšie. No dozvie sa o tom len ten, kto vytrvá, kto neodíde do „vnútornej emigrácie".

Otec Ksawery Knotz povzbudzuje manželov, aby sa rozprávali o sexe, aby si úprimne hovorili, čo majú radi a čo nemajú radi. Aby im úlohu uľahčil, skúša opísať pohlavný styk, ako ho prežíva žena a ako ho prežíva muž. Oplatí sa spoznať rozdielnosť skúseností, aby sme splnili očakávania svojich partnerov.

Manželský sex treba oslobodiť. Máme o ňom falošné predstavy, že frivolné hry, erotické fantázie a zaujímavé polohy sú vyhradené pre dámy (a pánov) ľahkých mravov. Avšak kresťanské manželstvo je najlepšie miesto pre rozvoj slobodnej lásky, duchovnej i zmyslovej.

Ľuďom malej viery sa môže zdať, že ak pozvú Pána Boha do svojho intímneho života, musia sa správať tak, ako

sa správajú v kostole: smutne, strnulo a vážne. Nič také. Človek, ktorý sa naozaj otvára Bohu, sa stáva človekom plným radosti aj v sexuálnom živote. Otec Ksawery Knotz rád prirovnáva sex kresťanov k futbalovému zápasu. Existuje veľké ihrisko, veľká plocha slobody, a len zopár ohraničení. Zápas je pekný vtedy, ak hráči hrajú odhodlane a efektívne a popritom sa vyhýbajú nebezpečným faulom.

„Miluj a rob, čo chceš," napísal svätý Augustín. Čiže čím viac lásky, tým viac slobody. Samozrejme – znamená to aj viac zodpovednosti.

Znovuobjavenie sexu v manželstve praje

Sylwester Szefer,
manžel Elżbiety

duchovný rozmer sexu

Reholník sa zaoberá sexom? Myslel som si, že záležitosti ducha a záležitosti tela sú dve protichodné veci.

To sa len zdá. Človeka nemôžeme vnímať len biologicky, fyziologicky. Ak z medziľudských vzťahov vylúčime duchovnú sféru, začínajú sa problémy. Kľúčom ku šťastiu je spojenie sexuality s duchovnosťou. Až vtedy človek začína plnšie prežívať svoj život.

Kľúčom ku šťastiu
je spojenie sexuality
s duchovnosťou.

Chcete tým povedať, že čím viac ducha je v človeku, tým bohatší môže byť jeho sexuálny život?

Áno, ale to neznamená, že ak je už niekto svätý, nemá problémy v sexuálnej sfére. Jednoducho, ak človek plnšie prežíva svoj život, nadobúda hlboký zmysel aj jeho sexualita. A vtedy môže naozaj zakúsiť niečo celkom nové. Manželia môžu prežívať úplnú jednotu, ktorá už má duchovný rozmer. Sú so sebou zjednotení nielen fyzicky, ale i duchovne.

Zdá sa mi však, že kedysi sa sexuálna oblasť v Cirkvi utlmovala. Dokonalý kresťanský život bol asketický, zdržanlivý, čo najmenej telesný…

Určite, táto oblasť bola tlmená, ale aj nedocenená a nepochopená. Vieme, o akú delikátnu a citlivú vec ide. Najčastejšie o nej každý mlčal, bola tabu. Generácia našich starých rodičov či rodičov prežila vojnu, ktorá v nich zanechala svoju trpkú pečať. Musíme pamätať na to, že počas vojny sa rozohralo veľa drám spojených so sexuálnym životom. Veľa žien bolo znásilnených a v ich vedomí alebo podvedomí zostalo presvedčenie, že muži sú krutí, strašní, že sex je odporný.

Po vojne ľudia o sexe nehovorili, aby sa náhodou nedotkli nejakého hlbokého zranenia.

Tieto ženy sa vyhýbali pohlavnému styku. Nedokázali sa vyliečiť z traumy a neboli psychológovia, ktorí by im pomohli. Muži sa zase vyrovnávali so skutočnosťou, že nezadržali agresorov a nemohli

ochrániť svoje ženy a dcéry. O tejto háklivej téme sa radšej nehovorilo. Preto napríklad nevieme, prečo bola naša babka taká prísna. Jednoducho si nemusela vedieť poradiť s tým, že v tej oblasti zažila niečo deštruktívne. Dedičstvo vojny sa prenieslo cez dve, tri generácie a vzdialilo sa od svojho zdroja. Sexu sa kedysi ľudia v rozhovoroch vyhýbali, aby sa náhodou nedotkli nejakého hlbokého zranenia. Našťastie prišli lepšie a pokojnejšie časy. O sexuálnom živote sa dalo hovoriť bez vyvolania nejakých protestov alebo väčšieho napätia, lebo do istej miery bolo všetko usporiadané. Dnes už agresia ustúpila – prejavujú ju len tí, čo majú narušený sexuálny život: ľudia závislí na pornografii alebo takí, čo prepadli erotománii a sexuálnu sféru vnímajú len ako spôsob, ako uspokojiť seba samého. Keď sa dobre a pekne hovorí o sexe, útočia na učenie Cirkvi, lebo majú úplne iné skúsenosti. Možno ich hryzie svedomie, že kazia život sebe i iným…

Po vojne sa narodilo veľa detí, ktoré boli počaté pri znásilnení. Známi tým boli sovietski vojaci. Okolo 20 percent detí narodených po vojne v Nemecku pochádza zo znásilnenia vojakmi…

A tu si môžeme položiť otázku, kto môže za neskoršie utlmenie sexuality – Cirkev, alebo Stalin a fašisti? Či sú na vine pobožné ženy, ktoré chodili do kostola a modlili sa, ale nechceli počúvať o sexe? Dialo sa to z dôvodu ich zbožnosti, alebo tiež v dôsledku hlbokých tráum, ktoré zažili?

Utlmenie sexuality – je to vina Cirkvi, či Stalina a fašistov?

sex s jednou ženou

Cirkev určité veci zakazuje a stanovuje hranice v oblasti sexuálneho života. Zdá sa teda, že ľudia, ktorí sú mimo Cirkvi, sa tešia väčšej slobode a v dôsledku toho môžu mať viac sexuálnych skúseností. Nie je život kresťana, ktorý žije podľa prikázaní Cirkvi, o niečo chudobnejší?

Nie je pravda, že Cirkev neustále človeka obmedzuje. To sa nám len zdá, ak prijmeme koncept slobody, ktorý hovorí, že človek môže robiť všetko, čo chce. Ale takto chápaná sloboda nevedie k šťastiu. Keď hovoríme o sexe, pýtame sa vlastne na šťastie, ako ho môžeme dosiahnuť. Pýtame sa na lásku, ako ju môžeme v plnosti rozvíjať. A až potom, v takejto perspektíve vnímame slobodu inak. Láska dozrieva vtedy, ak sú na ceste určité obmedzenia alebo zákazy, ktorých hodnotu uznávame. Tak ako mama, ktorá vidí, že má zmysel v noci vstať a nasýtiť dieťa. Po rokoch spoločného riešenia problémov a ťažkostí manželia hovoria, že ich život je plnší. Jeden druhého viac milujú. Ich puto je úplne iné, než bolo na začiatku, hoci sa im vtedy zdalo, že sa už tak milujú, že viac sa nedá…

Nezveličuje Cirkev, keď pozýva k tomu, čo prekračuje možnosti ľudskej prirodzenosti? Pred svadbou úplná zdržanlivosť a po svadbe vernosť až po hrob. Sexuálne skúsenosti len s jednou ženou alebo s jedným mužom – takmer ako celibát, keď nikdy nezistíme, ako to chutí s iným človekom.

Je však veľa manželov, ktorí žijú len v jednom zväzku a majú skúsenosti len s jedným jediným človekom a nikdy v živote nepoužívali napríklad prezervatív. Nešli „s dobou" a nevyužili bohatú ponuku všetkých tých „technológií", ktoré sa vymýšľajú na zatraktívnenie sexu. Manželská vernosť nie je proti prírode. V láske medzi mužom a ženou sa počíta len s tým jediným človekom a žiadnym iným.

Stáva sa, že muž nechce opustiť ženu, ale zároveň žije vo vzťahu s inou ženou, s ktorou ho spája vášeň. Neprispieva kontakt s inou ženou k obohateniu sexuálneho života s manželkou?

To sa jednoducho nazýva zrada. Raz som počul známeho sexuológa, ktorý radil, aby sme sa od nemanželského partnera učili nové polohy, nové nežnosti, nové skúsenosti, ktoré potom môžeme preniesť do svojho trvalého vzťahu. Existuje taká žena, ktorá by sa tešila, že jej muž si tú novú polohu nacvičil so svojou milenkou? Skôr než jej muž stihne ukázať svoje

nové schopnosti, vyhodí ho. Ten sexuológ to tiež zistil a varoval, aby sme si túto možnosť rozmysleli. Zvrhlý človek by nás ešte mohol navádzať, aby sme pre dobro manželstva klamali žene a skrývali svoju „bokovku“. Vtedy by muž mohol ukázať svoje nové bohaté skúsenosti a žena by sa necítila urazená, ale bola by čoraz spokojnejšia. Ale ani zrada, ani klamstvo nebuduje manželstvo.

Manželská vernosť
nie je proti prírode.
V láske medzi mužom
a ženou sa počíta len
s tým jediným človekom
a žiadnym iným.